

ABONAMENTS

Barcelona, 1937	150 Ptas.
Catalunya i territoris de la República, trimestre	1000 "
Amèrica llatina i Portugal, trimestre	1200 "
Països concrets, anual	1200 "
Altres països, 1937	300 "

DIARI D'AVISOS I NOTÍCIES

ANUNCIS I RECLAMS SEGONS TARIFA

LA PUBLICITAT

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
CORTS CATALANES, 650 oral.—Tel. 11430BARCELONA
TALLERS D'IMPRESA:
BARBARA, 11 i 13.—TELÈFON 19003

EL TEMPS

A la vall de Riber, Orona, Terra Alta i Penades el cel està serb i per la dita del país, nuvolós, amb boires baixes al Barcelonès, costa de la Selva i de l'Empordà.

El vent és de llevant, 1 a 3 dominen els del sector nord.

Temperatura màxima, 33; graus a Reus; mínima, a Riber del Freser, 8 graus.

LA REOBERTURA DELS PARLaments

La declaració ministerial del Govern de la República

El Dr. Negrín explica la constitució del Govern actual i les tasques portades a cap, i declara:

La guerra ha d'ésser encara llarga: cal que el país ho sàpiga. Aviat disposarem d'un exèrcit poderós que ens permetrà passar de la defensiva o expectativa a l'atac a totes les línies.

Si l'economia espanyola segueix essent seriosament regida, la guerra, en aquest aspecte, no es podrà perdre. El projecte actual de Pressupostos és líquida amb un important superàvit.

Hi ha 20.000 refugiats a les ambaixades, que representen un exèrcit enemic a la rera guarda.

El senyor Portela Valladares fa la defensa del règim democràtic, declara la seva adhesió al Govern, i diu:

Declarar l'estat de guerra el 19 de febrer era donar pas a la sublevació militar.

El dia d'avui constitueix per a mi una gran satisfacció per veure la nostra volguda Espanya en camí immediat de seriosa i profunda reconstrucció.

AVUI SERA VOTADA LA CONFIANÇA AL GOVERN

Abans de la sessió

EL POBLE DAVANT EL PALAU
LES TROPES RETEN HONORS
AL PARLAMENT

València, 1. — Els voltants del Palau del Parlament estaven concorreguts des de primeres hores del matí, amb motiu de l'acte inaugural de reobertura de les Corts.

Als afores de l'edifici hi havia instal·lat un perfecte servei de vigilància. El públic s'ana estacionant als voltants del Mercat, davant l'accés principal i aplaudint l'arribada de les personalitats i del Govern.

Prop de les deu ha arribat davant l'edifici del Parlament, per tal de rebre honors, un batalló complet de les forces de l'Aire, de recent creació. El pas d'aquesta marcial unitat pels carrers despertà admiració i entusiasme. Aquestes forces apareixien perfectament conjuntades quant a talla i policia, i estaven integrades per milions d'edat no superior a vint anys, que han sabut assimilar l'adequada formació que avui han pogut exhibir davant els ciutadans de València.

La banda de trompetes i tambors d'aquesta nova força de l'Aire s'ha situat davant l'entrada del Parlament i han defilant les companyies, acompanyades de màquines i especialitats, perfectament dotades, abans de marxar a situar-se a l'emplacement que s'els havia assignat.

La desfilla d'aquesta unitat militar ha estat presenciada pel ministre de Defensa Nacional, acompanyat del senyor Barrio.

El públic, que havia aplaudit calorosament el pas dels soldats de l'exèrcit republicà, ha aplaudit també el seu col·laborador, el ministre de Defensa Nacional.

ARRIBEN DIPUTATS I MINISTRES

Els diputats han arribat puntualment, i a les deu ha estat al Parlament la quasi totalitat dels que han assistit a la sessió.

La desfilla dels ministres ha estat seguida pel públic amb aplaudiments.

Les tribunes de diputats, premsa i invitats s'han omplert aviat.

A tres quarts d'onze s'han encès els llums del saló de sessions, i poc després han ocupat els seus escons els diputats.

DOS DIPUTATS ANGELOS
REPRESENTEN EL PARTIT
LABORISTAVOSALTRES, DIUEN, DEFENSEU
LA LLIBERTAT DE TOTS

València, 1. — Per assistir a les sessions de Corts, han arribat aquest matí a València, els diputats laboristes anglesos Williams Dobbie i Ernest Thurlock.

Parlant amb els periodistes, han dit que els enorgulleix trobar-se a València en aquest moment històric. Venim en representació de la Cambra dels Comuns, a pagar un tribut de respecte i admiració als representants del poble espanyol que lluiten amb gran valor i decisió per mantenir a Espanya la democràcia contra la tirania i la dictadura. En parlar com a representants del partit laborista, creiem interpretar els sentiments de la gran massa del poble anglès. Sentim que no hauríem estat presents ministres del Govern anglès. El nostre Govern, basat en la democràcia, hauria de fer quicòm d'adequat en ajut de la democràcia que lluita a Espanya.

La guerra és una horrible calamitat. Vosaltres teniu dret a esperar que la Gran Bretanya, a través no intervingui en la vostra guerra, us concedeixi la plenitud de drets que garanteix el Dret Internacional. Per meritòria que fossin els motius que inspirin la no intervenció, s'ha demostrat que ha estat una farsa tràgica i partidista i que dona grans avantatges a les forces que s'oposen al Govern legítim d'Espanya. Els Governadors de la Gran Bretanya i de França, haurien de reconèixer aquest fet i actuar en conseqüència. Si la democràcia a Espanya fos vençuda, es d'abillaria a la resta d'Europa.

Efectivament, vosaltres defenseu la llibertat de tots. No ho han d'oblidar les democràcies de la resta del món. Saludem els vostres valents homes que lluiten i les dones espanyoles que s'esforcen per salvar el seu país de l'opressió i saludem també els braus que moriren per la causa.

Comença la sessió

A tres quarts i cinc minuts d'onze, el senyor Diego Martínez Barrio, tinent a la seva dreta el vice-president de la Cambra, senyor Jiménez de Asúa, i a la seva esquerra el secretari senyor Traba, declara oberta la sessió.

El secretari llegeix l'acta de la sessió anterior, que és aprovada.

Parla el President

**"TOTS TENEN ENTRE NOSALTRES
MITJANS D'EXPRESSIÓ I PER
TANT, TOTES LES IDEES I TEN-
DENCIES PODEN ACÍ EXPRES-
SAR-SE"**

El PRESIDENT pronuncia acte seguit les següents paraules, dites amb repòs i profunda emoció:

Senyors diputats: En reprendre's les sessions de Corts, sigui la nostra primera salutació a les forces de terra, mar i aire que defensen heroicament la República Espanyola i la independència nacional. Tota la nació contempla emocionada aquest suprem esforç d'un poble que ve demostrant com en altres ocasions de la seva història, la grandesa del seu esperit, la magnitud de la seva capacitat de sacrifici i la serena voluntat amb què sap defensar els seus llibres destins.

La salutació del Parlament a aquestes braus lluitadores és el de tot el país, perquè per la diversitat de mètodes que existeix en tots els pobles, els d'Espanya estan ací representats. Hi sou vosaltres, aduh, organitzacions externes que no us trobeu aquí en el nombre concordant amb la vostra potència quantitativa. Però tots tenen entre nosaltres mitjans d'expressió i, per tant, totes les idees i tendències poden ací expressar-se.

No vull enganyar-me si afirmo que les nostres diferències s'esborraran davant la necessitat de salvaguardar la independència d'Espanya i de mantenir el dret i disposar dels nostres destins. Els braus combatents que mantenen les nostres armes en alt, no poden

creure que hàgim de fer estèrils tots els seus sacrificis, aduh el de llurs vides.

Senyors: van a parlar les passions polítiques. ¡Que en cap moment no hi manqui el sentit de responsabilitat! (Aquest discurs del senyor President de la Cambra és acollit amb grans aplaudiments que duren llarga estona).

DESPATX ORDINARI

A continuació es dona lectura al despatx ordinari.

A proposta del president s'accepta la renúncia del càrrec de secretari presentada pel senyor Llo, diputat socialista, i immediatament es procedeix a elegir per papereta vice-president l'arxiver del Congrés, vacant per dimissió del senyor Tomás i Piera. Resulta elegit el senyor Santaló per 182 vots de 185 votants. Hi ha tres paperetes en blanc.

EL PRESIDENT DE LA CAMBRA

fa constar que després d'acabada la votació s'ha aprofitat a la Mesa el senyor Jiménez de Asúa per dir que uníex el seu vot a la majoria.

A continuació el senyor Martínez Barrio deixa la Presidència i el substitueix el vice-president primer, senyor Fernández Clérigo.

Es dona compte per la Mesa dels diputats designats per integrar les diverses comissions parlamentàries.

(Torna a ocupar la Presidència el senyor Martínez Barrio.)

En el desenvolupament de l'ordre del dia el PRESIDENT posa a discussió el dictamen de la Comissió de Govern interior sobre petició de l'Ajuntament de València en sollicitud d'auxili pels danys soferts al seu edifici amb ocasió d'un bombardeig aeri. S'aprova sense discussió.

Tampoc origina debat el dictamen dictat normes per a cobrir el càrrec de secretari del Tribunal de Comptes.

A continuació el PRESIDENT DEL CONSELL, des de la tribuna de secretaris, dona lectura de diversos projectes de llei. Un d'ells, anul·lant la llei que declara incompatible el càrrec de diputat a Corts amb l'exercici d'altres càrrecs públics; un altre convalidant amb força de llei els decrets del Govern dictats des de l'última reunió de les Corts; i un altre presentant al Parlament els pressupostos de l'Estat per a l'exercici econòmic del 1938.

(En aquests moments entra al saló

de sessions el diputat socialista i delegat d'Espanya a la Societat de Nacions, Alvarés del Vayo, que acaba d'arribar procedent de Ginebra en avió.)

La declaració ministerial

El PRESIDENT concedeix la paraula al Cap del Govern.

(En disposar-se a parlar el doctor Negrín, és calorosament aplaudit per tots els diputats, aplaudiments que es perllonguen bona estona. Els diputats romanen dempeus llarga estona, mentre segueixen aplaudint.)

EL PRESIDENT DEL CONSELL

Senyors diputats: En compliment d'un precepte constitucional, el Govern compareix ara davant les Corts. Hauria estat el nostre desig i era el nostre propòsit que aquesta presentació s'hagués fet immediatament a la constitució del Govern. Així hauria estat de no haver sorgit alguns fets que ho feren impossible; entre d'altres el que quan estaven cursades les convocatòries l'edifici elegit per la reunió de les Corts resultà seriosament afectat per un bombardeig aeri. No vam poder reunir-nos aquí, uscm de la gentilesa de l'Ajuntament de València, que ens ha proporcionat aquest bon i comú local, que va fer cèlebre el batallier Ballester i els que amb ell lluitaren a les portes d'aquest edifici en defensa de la Llibertat.

Després, diverses circumstàncies, i especialment les atencions militars, han ajornat novament el nostre desig. L'ofensiva italiana del Nord, la nostra ofensiva a Aragó i la reunió de la Societat de Nacions, fets els uns i els altres que absorbiren sortint i requerint l'atenció dels membres del Govern a diversos llocs i els obligaren a desplaçar-se a diferents llocs, aduh a l'exterior.

LA DARRERA CRISI

En començar a donar-vos compte de la nostra gestió, ja ja quatre mesos que es constituí el Govern. Amb tot l'esforç desenvolupat no s'aconseguí reagrupar sota la presidència de Largo Caballero les forces polítiques que fins aquell moment havien estat agrupades. I jo vaig ésser cridat aleshores

a substituir-lo. No us molestaré ara exposant arguments sobre els motius. Només us diré que mai no he figurat en l'ambient d'ocupar alt càrrec. Vaig acceptar, per fi, la meua designació com un servei de guerra, i vaig apressar-me a complir-lo com a tal.

LA FORMACIÓ DE L'ACTUAL GOVERN

Us donaré compte ara de les línies generals que s'observaren en la formació d'aquest Govern: representació universal de tots els partits que havien figurat en l'anterior; representació indirecta de forces que figuraren en l'anterior no estaven en aquest representades. Atenció primordial sobre qüestions de guerra. Concentració de càrteres. Drets dels diversos partits a designar els seus ministres, i llibertat del Govern per a cobrir els alts càrrecs, sense escoltar exigències de partit, que si són explicables en altres moments no poden tenir explicació en moments de guerra. Entenem que l'exces de col·laboradors en temps de guerra retarda i resta eficàcia a la màquina de l'Estat.

Es formà, doncs, el Govern a base de representacions personals, descomptant, com és lògic, el càrrec de cap del Govern. Aquest Govern, així constituït, tingué la principal preocupació a part de totes les qüestions de la guerra, de portar a cap una política econòmica dirigida amb principis unitarials, ensant que procurar la unificació dels serveis; i a la meua acció fondeu en un sol els departaments ministerials de Guerra i Marina i Aire per constituir l'actual Ministeri de Defensa Nacional.

L'autoritat del Govern, que és sempre necessària i més indispensable en temps de guerra, necessita per enfortir-se una absoluta independència per poder elegir els seus col·laboradors. I en aquesta forma i amb aquestes atribucions en mig mateix queda: format Govern; però no tinguérem la sort que les organitzacions sindicals volguessin estar-hi representades. La negativa, tant de la C. N. T. com de la U. G. T., fou rotunda, i per més gestions que jo vaig fer no vaig poder aconseguir cap rectificació de l'una ni de l'altra.

GUANYAR LA GUERRA, PERO TAMBE GUANYAR LA PAU

Un cop format el Govern, aquest tingué el decidit propòsit d'assegurar l'ordre a la rera guarda, i a garantir la moral contra la rebel·lió. Una paraula: guanyar la guerra. I ara pot dir-se que el propòsit és a mateix: guanyar la guerra! Però també cal guanyar la pau.

Les guerres es poden molt sovint després de la victòria: es poden perdre després del triomf per no estar preparats per a guanyar la pau; i nosaltres lluitem per la pau, per l'única pau possible, per la que suposa el restabliment del dret i de la justícia, per la reafirmació de la llibertat i per la independència de la nostra pàtria. En aquest sentit hi ha una perfecta continuïtat amb els governs que ens han precedit a partir de la data de la subversió.

Jo recordo unes paraules del meu predecessor en el Govern republicà: el sentit d'aquelles paraules pronunciades pel President de la República, paraules que foren pronunciades a les Corts. "Nosaltres anhem el triomf perquè busquem la pau, que permetes que la pau ens donés el nostre règim de vida més convenient. Una pau així no és possible amb abraçades, amb conxorxos ni amb mediacions".

L'UNICA MEDIACIÓ QUE DEMANEM

Nosaltres solament demanem una mediació en l'ordre exterior, que és la d'aquells països que han firmat conjuntament amb Espanya un pacte i que tenen l'obligació de complir el compromís contraït, impedint que el nostre país sigui objecte d'una invasió estrangera. Que s'acabi així i nosaltres lluitarem de seguida la situació interior. Perquè en atacar-se al nostre país determinades nacions, pretenen conquerir posicions avantatjoses que els permetrien imposar la hegemonia a Europa primerament i al món després. Per arribar a aquesta situació aquestes nacions han utilitzat una labor d'anyors i una maliciosa tan cautivament que ni els espanyols ens adonem que ens ja guina de llurs ambicions.

EL PROBLEMA NO ES DE TENDÈNCIA O DOCTRINA, SINO QUE FUGUI SOBREVIVIR ESPANYA

De no haver-hi hagut ajuda estrangera, el Govern hauria degut la

El Parlament de Catalunya es reuneix en sessió reglamentària

DISCURS DEL PRESIDENT, SENYOR CASANOVES

LA MINORIA SOCIALISTA NO ASSISTI A LA SESSIÓ

Ahir representant les seves tasques parlamentàries, el Parlament de Catalunya. Assistiren a la sessió que es celebrà a la tarda els representants dels partits republicans i antifeixistes, Esquerra Republicana de Catalunya, Acció Catalana i Unió Democràtica. La sessió començà i se celebrà en plena calma, sense que cap diputat abandonés el seu lloc. La minoria socialista no hi assistí, d'acord amb la posició adoptada en la darrera sessió parlamentària.

REUNIÓ DE LA MINORIA D'ESQUERRA

Al matí i en una de les dependències del Parlament es reuniren els representants de la minoria d'Esquerra Republicana de Catalunya. A la reunió van assistir-hi quasi tots els diputats que en formen part. Sembla que tan sols tractaren de la sessió parlamentària que havia de celebrar-se a la tarda.

ADANS DE LA SESSIÓ

Poc abans de les quatre de la tarda començaren d'acudir al Palau del Parlament alguns parlamentaris, així com també diverses personalitats polítiques i intel·lectuals i periodistes. El primer diputat que arribà fou el senyor Soler i Bru. A dos quarts de cinc feu la seva entrada el Parlament el President de Catalunya, acompanyat del seu secretari.

Interrogat el senyor Camps pels periodistes, manifestà que acudia puntualment a la cita. Afegí que supo-

LA REPATRIACIÓ D'ESPA- NYOLS REFUGIATS A FRANÇA

Baiona, 1. — L'administració superior arxiva, contràriament a una falsa interpretació, la repatriació de refugiats espanyols com a mesura de dirigibilitat a la frontera catalana o a la frontera basca serà aplicable solament als ciutadans espanyols que han sortit del seu país des del 16 de juliol del 1936. Per altra part el prefecte ha invitat tots els alcaldes a fer un cens d'estrangers establerts a les seves poblacions. Es calcula que hi ha uns vint mil refugiats espanyols, establerts al departament dels Baisos Pireneus, dels quals set mil a Baiona i els seus voltants.

L'ORDRE DEL DIA

Seguidament el PRESIDENT DE LA CAMBRA dona compte als diputats de l'ordre del dia, la qual prescriu que ha de donar-se compliment a l'article 27 de l'Estatut Interior de Catalunya.

EL CONSELLER DE GOVERNACIÓ

explica al Parlament que la reunió que estava celebrant és la reglamentària prescrita per l'esmentat article, i afegeix que el Govern en acatar-lo creu que no ha de fer altra cosa que ratificar una vegada més que està sempre a la disposició de la Cambra.

El senyor GALTÉS, cap de la minoria d'Esquerra, s'adreça a les paraules del conseller, i diu que acce-

LA SESSIÓ

A dos quarts de sis començaren de tocar els timbres cridant els diputats al saló de sessions.

Presideix el senyor Casanoves. Hi assisteixen els diputats de l'E. R. O., Acció Catalana i Unió Democràtica. No hi assisteix la minoria socialista, d'acord amb la posició adoptada en la darrera sessió parlamentària.

S'agrupen al banc del govern el President de Catalunya i els consellers Bosch Gimpera, Sbert i Terradellas. Després d'haver donat el senyor Casanoves per lectura la sessió, el secretari dona lectura a l'acta de la sessió anterior, que és aprovada.

DISCURS DEL PRESIDENT

Pa de la paraula el President de la Cambra.

EL SENYOR CASANOVES

En la represa normal de la vida parlamentària, es amb prou senyament, que no dubto que compartirà també la Cambra, que evoca la gloriosa mort del diputat senyor Amadeu Colledorons. Càngu en les primeres hores de lluita contra el feixisme, barrejat en l'exaltació popular, en plena Força de la Pau i de cara a la mar, signe i emoció de les seves activitats navileres. Càngu de tant al seu nom l'orgull del propi sacrifici, i a aquest Parlament el mèrit creient de comptar-lo entre els qui han donat generosament la vida per la pàtria.

En restituir l'homenatge que li escau, ens inclinem davant de totes les altres víctimes populars ocasionades per la sublevació militar.

Goldedrons fou un patriota. Catalunya era la seva aspiració i el seu afany. No compartia la falsa idea que el patriotisme pot fer nosa en cap mena de contingència, que tant de catalanistes republicans han dut a posar cordina a llurs sentiments. En el seu patriotisme trobava l'estímul i el desig de superació i transformació política i social que creia útil per a la nostra terra.

Era dels que creien, com he exposat altres vegades, que a Catalunya mai no s'ha consolidat ni es consolidarà cap avant si no reposa damunt la pedra del seu sentiment nacional.

Es precisament aquest sentiment el que ens obliga per damunt de tot a guanyar les petites batalles i els llancers maequina a a consolidar al

mateix temps, la col·lectivitat en el seu conjunt, amb un pasat i un es-

deridor, uns records i unes esperances comunes.

Sentiment de pàtria que no hem de cercar-lo fora ni manllevar-lo a nin-

gu, ja que en tenim un d'autèntic al qual devem la nostra renaixença.

I per acabar, no vull mancar al deure que el que tots sabem i hem repetit tant vegades: que Catalunya s'aflorça desmuntat i no s'aconseguí reagrupar sota la presidència de Largo Caballero les forces polítiques que fins aquell moment havien estat agrupades. I jo vaig ésser cridat aleshores

